

Eisner Tímea (1993–1995)

Hogy került a Kollégiumba?

Hallottam az Eötvösről, mert egyrészt ismerőseim laktak bent, másrészt Viskolcz Béla által szervezett sítáborokra mint külsősök jártunk, és ott további ismerősökre tettem szert. A Kollégiumba való felvételre kétszer pályáztam, mert az első után elnyertem egy ösztöndíjat Németországba. Onnan márciusban jöttem haza, és addig értelemszerűen nem tartotta fent a helyet a Kollégium. Az ösztöndíj utáni második pályázatomban a felvételi elbeszélgetésen (első körben) Hatvani László csak annyit kérdezett, hogy hányas lett az Analízis szigorlatom. Mivel ezen szigorlatom jeles lett, ezért a tanulmányi eredményekről többet már nem kérdezett, csak beszélgettünk. A második körös meghallgatás a Kollégiumi Bizottság, az igazgató és a kollégiumi tanár előtt zajlott, amelyre különösebben már nem emlékszem, így kerültem az Eötvösbe. A tudományos diákköri munka számomra már a bentmaradáshoz kellett inkább, nem a bekerüléshez. Be kell, hogy valljam, hogy a bentlakás előtt, kívülről inkább a Kollégium infrastruktúrája, elhelyezkedése volt a legvonzóbb. Sajnos akkortájt hagyományok nemigen voltak, nagyon ritkán hívtak meg előadókat, bennem csak egy előadás emléke él, amit Németh József tanár úr tartott a végtelenről.

Milyen volt a kollégiumi elhelyezés?

A Kollégium fennállásának teljes idejét nem ismerem, de nem hiszem, hogy túl sokat tévednék, hogy abban az időben az egyik legrosszabb állapotát élte meg az épület, akkor volt hónapokon keresztül felállványozva, 1995-ben adhatták át a tetőtéri beépítést, amelyik a doktorandusz hallgatók számára szolgált. Akkortájt indult ugyanis a PhD-képzés. Persze, mint mindennek, ennek is volt előnye, egyszer a bekapcsolva felejtett ébresztőórámat a szomszéd szoba lakói az állványokról az ablakon keresztül belépve kapcsolták ki. Mostani szokásokat nem ismerem, de a többi kollégiumhoz képest az Eötvösben mindig sok állatot, kígyót, békát, egeret, teknőst tartottak. A szobánk nem volt túl kicsi, ráért a festés, szobatársam jó színesre ki is festette. Újszerű volt. Nagyon jó barátságba kerültem a szobatársammal, aki bölcsész (Tóth Tünde). Szerintem a különböző szakosok együttélése kifejezetten gyümölcsöző, érdekes. A szobatársammal, illetve a többiekkel a folyosói beszélgetések során megismerhettük egymás szempontjait, gondolatait, nézőpontját, véleményét, érvelését, céljait, szóval jókat, nagyokat beszélgettünk. A Kollégiumnak volt könyvtára, a könyvtár szabadpolcos, szabad kölcsönzős rendszerrel működött, ennek nyilván volt előnye és hátránya is. Akkoriban jó tanulásból jó ösztöndíjat kaptunk, néha úgy gondolom, hogy jobban éltünk akkor abból, mint most egy adjunktusi fizetésből. Bentlakásom idején, 1994-ben megszervezett „öregkollégista” találkozón mint felkért „fényképész” vettem részt, amely a Bolyai Intézetben kezdődött, majd a Kollégiumban zárult. Számomra, mint matematikai analízissel foglalkozó számára, ehhez kötődő emlék, hogy a találkozón Dr. Szókefalvi Nagy Béla professzor úr tartott előadást.

Milyen volt az igazgató, Dr. Kérchy László?

Különösebb kapcsolatunk (legalább is nekem) nem volt vele. Talán egy éve lett Dr. Hatvani László professzor úr után igazgató. Úgy tudom, hogy Hatvani László maga mondott le, mert úgy érezte, hogy nem tudja azzal az intenzitással elvégezni a feladatot, mint korábban. Kérchy professzorral egy PhD-vizsgámon találkoztam később.

Hogy alakult egyéni életpályája, mit adott a Kollégium?

Az utolsó Szegeden töltött évben Móricz tanár úr témavezetésével elkezdtem a PhD-iskolát, illetve Dr. Leindler László professzor úr tanszékén lettem tudományos segédmunkatárs. Következő évben Pécsre költöztem, férjhez mentem, Dr. Schipp Ferenc meghívására az akkor még Janus Pannónius Tudományegyetem Matematika Tanszékén kezdtem dolgozni. Jelenleg háromgyerekes családom és adjunktus vagyok, és nehéz megvonnom a határokat a munka, a tudomány és a család között. 2009 óta tehetséggondozó matematika foglalkozásokat szervezek a PTE vonzáskörzetében 3-12-ik évfolyamos általános és középiskolás diákok számára. Tulajdonképpen a Kollégiumnak is köszönhetem, hogy TDK-dolgozat írására készítetett, elindított a tudomány területén, mert utána már természetes volt, hogy beiratkozzam PhD-iskolába, PhD-fokozatot szerezzek.

*Az interjút Varga-Orvos Zoltán készítette 2010-ben Pécsen
Szerkesztette: Nagyillés János*